

ESTHER VI: 10, 11, 12, 13, 14.

171

DOE zeide de Koning tot Haman , haaft u , neemt dat kleed , en dat paard , gelijk als gy gesproken hebt , en doet Mordechai den Joode alzo , die aan de poorte des Konings zit : ende en laat niet en woord vallen van allen dat gy gesproken hebt . En Haman nam dat kleed en dat paard , en trok het kleed Mordechai aan , en deede hem ryden door de straaten der stad , en hy riep voor hem , Alzo-zal men dien man doen , tot wiens eere de Koning een welbehaagen heeft . Daar na keerde Mordechai wederom tot de poorte des Konings : maar Haman wierd voortgedreeven na zyn huis , treurig , en met bedekten hoofde . En Haman vertelde aan zyne huisvrouw Zeres , en alle zyne vrienden , al wat hem wedervaaren was : Doe zeiden hem zyne Wyze , en Zeres zyne huisvrouw , Indien Mordechai , voor wiens aangezichte gy hebt begonnen te vallen , van het zaad der Jooden is , zo en zult gy tegen hem niet vermoogen , maar gy zult gewisselyk voor zyn aangezichte vallen . Doe zy noch met hem spraken , zo quamen des Konings Kamerlingen naby , en zy haasteden Haman tot de maalyd te brengen , die Esther bereid hadde .